

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, że pojęcia „małego urzędnika” i „znacznej zmiany” w rozumieniu art. 2 pkt 3 i art. 2 pkt 4 dyrektywy 1999/13/WE są niezbędne dla zapewnienia zharmonizowanego i skutecznego stosowania tej dyrektywy, ponieważ określają zobowiązania mające zastosowanie do pewnych kategorii urzędów przemysłowych, o których mowa w dyrektywie. Tymczasem transpozycja dyrektywy do prawa krajowego jest w wielu aspektach niepełna ponieważ strona pozwana w żaden sposób nie zdefiniowała pojęcia „małego urzędnika”, natomiast przyjęta przez nią definicja pojęcia „znacznej zmiany” nie uwzględnia wartości progowych wzrostu emisji lotnych związków organicznych, po przekroczeniu których zmianę urzędnika należy uznać za znaczną.

Skarżąca odnosi się również krytycznie do niedokładności i braku przejrzystości transpozycji art. 4 ust. 4 dyrektywy w zakresie zobowiązań mających zastosowanie do znacznych zmian istniejących urzędów. Zważywszy, iż przepisy dotyczące nowych urzędów zawierają ściślejsze wymogi od przepisów mających zastosowanie do urzędów starych, należy stworzyć uregulowania bardziej czytelne, także w odniesieniu do sytuacji, w których istniejące urządzenie zostaje podane istotnym zmianom dla zapewnienia skuteczności (effet tiule) dyrektywy, która ma na celu zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony środowiska.

(¹) Dz.U. L 85, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 13 października 2008 r. — G. Elbertsen przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-449/08)

(2009/C 6/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G. Elbertsen

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 42 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że pozostawia on państwu członkowskiemu zakres swobodnego uznania co do określenia kwoty referencyjnej w wysokości 0 EUR i nieprzyznania rolnikowi, który znajduje się w specyficznej sytuacji w rozumieniu art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 r. z dnia 21 kwietnia 2004 r. (²), uprawnień do płatności z rezerwy krajowej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: Czy prawo wspólnotowe sprzeciwia się stosowaniu przepisu takiego jak art. 17 ust. 1 lit. b) Regeling GLB-inkomenssteun 2006 r., zgodnie z którym od kwoty o którą zwiększone zostaną dodatkowe płatności w następstwie inwestycji zwiększającej zdolności produkcyjne lub nabycia gruntów, odliczana jest kwota 500 EUR przed określeniem kwoty referencyjnej, na podstawie której przyznawane są uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 października 2008 r. — Helmut Müller GmbH przeciwko Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Sprawa C-451/08)

(2009/C 6/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Helmut Müller GmbH

Strona pozwana: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben